

PAVOL JANÍK

Najslovenskejšia slovenčina

Slovenská umelecká spisba, ktorá bola tradične chápaná ako základ spisovnosti, sa už dávno hmýri nespisovnými výrazmi. Prekvapilo ma však, že niektorí literárni znalci pokladajú za najšlovenskejšie pojmy očividné germanizmy.

Pripomeňme si niekoľko najbežnejších slov prevzatých z nemčiny: dach (strecha); fertucha, fertuška (zástera); firhang (záclona, záves); fest (pevne); frištik, frištuk (raňajky); frištikovať, frištukovať (raňajkovať); gánok (chodba); grundbuch (pozemková kniha); grúň, grúnik (zelený svah); grupa (skupina); grupovať, grupovať sa (zokupovať, zokupovať sa); grunt (základ, pozemok); gruntovný (dôkladný); gruntovať (upratovať); luft, ľuft (vzduch), luftovať (vetrať); pigľajz (žehlička); pigľovať (žehliť); plác (miesto); preš (lis); prešovňa (lisovňa); rechnovať (počítať); richtovať, richtovať sa (chystať, chystať sa); richtár, richtárka, richtársky, richtárstvo (starosta, jeho žena atď.); tepich (koberec); vercajg, vercajk (náradie, náčinie).

Nemecké ozveny počuť aj v mnohých súčasných či niekdajších názvoch miest – Frašták, dnes Hlohovec (Freistadt an der Waag), Kežmarok (Käsmark); Ružomberok (Rosenberg) a napokon aj Prešporok, dnes Bratislava (Pressburg). A tak by sme mohli pokračovať až do jednotlivých častí dnešného hlavného mesta Slovenska – za všetky spomeňme aspoň Palisády (Pallisaden), Tehelné pole (Ziegelfeld); Vodný vrch (Wasserberg); Zrkadlový háj (Spiegelhagen). Takže tajomstvo najšlovenskejších slov je očividne nemecké.

<http://pavoljanik.sk/periodika.html>